

Mál nr. 23/2026**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Húseigendatrygging - ábyrgðartryggingarliður.****Nafn vátryggingartaka (X)****Skaðabótaábyrgð. Sönnun.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 22. apríl 2026, ásamt fylgiskjöllum.
2. Athugasemdir V, dags. 20. maí 2026, ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 22. maí 2026.

Málsatvik.

Samkvæmt málskoti varð tjón á tveimur bifreiðum sem stóðu við einbýlishús M að kvöldi 30. janúar 2025 þegar snjór féll af þaki hússins. M gerði kröfu um að fjárhæð sjálfsábyrgða bifreiðareigenda bættist úr ábyrgðartryggingarlið húseigendatryggingar en V hafnaði því. M fellir sig ekki við þá niðurstöðu.

Í málskoti er á því byggt að þakið á húsinu hafi allt verið endurnýjað 2024 og e.t.v. hafi það ráðið því hve langt snjóspýjurnar náðu og hraðinn á þeim verið meiri þegar þær fóru af stað. M hafi ekki varað gesti sína við að snjór gæti fallið af þakinu og á bílana. Tjónið hafi verið það fyrsta í rúmlega 40 ára sögu hússins. Kaskótrygging bifreiðanna hafi greitt skemmdirnar en eigendur þeirra hafi þurft að greiða sjálfsábyrgð. M telur tjónþola eiga endurkröfurétt á sig vegna sjálfsábyrgðar, þar sem tjónið varð á bílastæði við húseign hennar. M telur því að bótaskylda sé til staðar úr ábyrgðartryggingalið fjölskyldutryggingar hjá V.

Í athugasemdum V er byggt á að M beri ekki skaðabótaábyrgð á því tjón sem varð í umrætt sinn og bótaskylda sé af þeim sökum ekki til staðar úr áðurnefndri vátryggingu hjá V. Í tilkynningu M sem lögð var fram samhliða málskoti komi fram að aldrei á 40 ára tímabili hafi bílar orðið fyrir skemmdum vegna snjóhengja sem fallið hafi af þaki fasteignarinnar. Þá segi að mikill snjór hafi verið á þakinu og að M hafi engan veginn getað losað af því og í sömu tilkynningu sé merkt við reitinn „nei“ í lið V, þar sem spurt sé hvort tryggingartakinn beri sök á tjóninu. V hafi borist tilkynning um tjón frá eiganda annarrar bifreiðarinnar. Í henni komi fram að umræddan seinni part og um kvöldið hafi snjóað mjög mikið og rignt. Þær veðurastæður hafi valdið því að snjórinn hafi bæði orðið þungur og blautur. Í málum þar sem snjór eða ís falli af húspökum og valdi tjóni á ökutækjum gildi almenna sakarreglan um ábyrgð húseiganda. Til að ábyrgð verði lögð á eiganda íbúðarhúsnæðis þurfi að sýna fram á að hann hafi sýnt af sér vanrækslu eða ólögmæta háttsemi. Þannig þurfi að sýna fram á að M hafi vitað eða mátt vita um hættuna sem stafaði af snjó- eða klakamyndun og hafi þrátt fyrir þá vitneskju ekki gripið til viðeigandi ráðstafana til að koma í veg fyrir hættu. Til þess er vísað að nefndin hafi í nokkur skipti fjallað um ábyrgð fasteignareiganda þegar snjór fellur af húspökum. Í úrskurði í máli nr. 198/2015 hafi ábyrgð verið neitað þar sem ekki hafi verið nægjanlega sannað að M hafi átt eða getað brugðist öðruvísi við miðað við aðstæður. Í úrskurði í máli nr. 53/2006 hafi eigandi fasteignar ekki verið talinn ábyrgur þar sem ekki var talið að hann hefði getað áttað sig á hættunni frekar en tjónþoli. Í úrskurði í máli nr. 79/2016 hafi ekki verið sýnt fram á að starfsmenn eiganda hafi vitað af hættunni og átt að bregðast öðruvísi við. Afstaða V sé því sú að gögn málsins beri ekki með sér að M hafi vitað eða mátt vita að hætta stafaði af þaki fasteignar hennar. Þannig hafi ekki hvílt sérstök skylda á henni til að grípa til aðgerða til að forða tjóni, hverjar sem þær væru. Gögn málsins beri heldur með sér að um hafi verið að ræða atvik sem réttilega hafi komið bæði M og tjónþolum að óvörum. Þeim hafi ekki mátt vera ljóst að hætta stafaði af snjó á þakinu og M gæti því ekki borið skaðabótaábyrgð í málinu. Með hliðsjón af framangreindu væri það niðurstaða V að M bæri ekki skaðabótaábyrgð og að skemmdir á bifreiðunum féllu því ekki undir tryggingu M hjá V.

Álit.

Ágreiningur málsins snýr að því hvort M, sem eigandi fasteignarinnar, beri skaðabótaábyrgð á þeim skemmdum sem urðu á tveimur bifreiðum sem lagt var á bifreiðastæði fasteignar M þegar snjóhengja féll á þær 30. janúar 2025.

Í 12. kafla skilmála húseigendatryggingar hjá V er fjallað um ábyrgðartryggingarlið hennar. Þar kemur m.a. fram að tryggingin bæti tjón sem baki tryggðum skaðabótaábyrgð sem eiganda húss enda sé skaðabótaskyldan bein afleiðing af tjóni á mönnum eða munum og sé ekki viðtækari en venjuleg skaðabótaskylda utan samninga.

Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt, þ.e. að skaðabótaskylda hafi stofnast að lögum. Það hvíli því á bifreiðareigendum í því tilfelli sem hér um ræðir að sýna fram á að þeir hafi orðið fyrir tjóni sem sé að rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis M eða annarra atvika eða aðstæðna sem M verði gert að bera skaðabótaábyrgð vegna.

Samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum liggur fyrir að á tjónsdegi snjóaði mikið og í kjölfarið rigndi. Veðuraðstæður í umrætt sinn hafi þannig valdið því að snjórinn hafi verið bæði þungur og blautur. Þá byggir M á því að hún hafi ekki gert gestum sínum viðvart um að snjór gæti fallið af þakinu.

Í málinu liggur fyrir að viðlíka tjón hafi ekki orðið frá því hús M var byggt eða í rúm 40 ár. Þá fæst ekki séð að sérstakar aðstæður á þakgerð hússins hafi gefið tilefni til að ætla að hætta á snjóhruni væri yfirvofandi umfram það sem almennt gerist við framangreind veðurskilyrði. Í gögnum málsins liggur ekkert fyrir um að M hafi verið meðvituð um hættu á snjóhruni á þessum tíma eða getað brugðist við henni.

Að teknu tilliti til alls framangreinds verður ekki talið að sýnt hafi verið fram á að M hafi vanrækt skyldur sínar sem húseigandi í umrætt sinn með þeim hætti að leiði til skaðabótaskyldu. Af því verður M að bera hallann og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hennar.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingarlið húseigendatryggingar M hjá V er ekki fyrir hendi.

Reykjavík, 19. júní 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson
Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna

Lilja